

Udtalelse fra en Mand, der selv er Dommer, og som altsaa har særlig Kundskab til Sagen, har det saa meget større Betydning. Naar det ærede Medlem foreslog, at forskellige Forretninger bleve henlagte fra Dommerne under Administrationen, kan jeg dog ikke følge ham paa alle Punkter. Jeg har ikke det fjerneste imod, at Tinglæsning og Notarialforretningerne henlægges under Administrationen. Det glædede mig overordentlig at høre de Klager, der saa hyppig ere fremkomne fra Publikums Side over Tinglæsningernes Langsomhed, gentagne af en Dommer, dog tror jeg ikke, at en gennemgribende Reform af Tinglæsningsvæsenet vil være saa let, som den ser ud; men det behøver jo ikke at skræmme os. Derimod er jeg absolut uenig i at tage Fogedforretningerne fra Dommerne og henlægge dem under Administrationen. Vi have jo saa ofte her i Kjøbenhavn haft Erfaring for, hvor uheldigt det er, at en Fogedassistent ikke kan afsige Kendelse under en Fogedforretning, og Forholdet vil jo efter det ærede Medlems Forslag blive det samme hele Landet over. Det er i højeste Grad sinkende, og hvad enten man nu vil henlægge Fogedforretningerne under Administrationen eller Dommeren, ville de altid bevare en vis Karakter af en judicial Myndighed. Man vil aldrig kunne undgaa at modarbejde det, som man saa stærkt tilstræber, nemlig en Adskillelse af den dømmende og administrative Myndighed. Som sagt, glæder det mig, at man søger at reducere Udgifterne saa meget som muligt; thi efter min Opfattelse vil endog hvert enkelt Tusind Kroner, der spares, rykke Lovforslaget et mægtigt Skridt frem mod dens Gennemførelse.

Der vil jo dog gaa maaske Aar, før Forslaget bliver færdigt, og endnu længere Tid, før det kan træde i Kraft, og imens er der Forhold ved vor kriminelle Retspleje, der trænge til at forandres og til at forandres snarest. Jeg henstiller til den højtærede Minister, om der ikke allerede nu kunde gennemføres en Bestemmelse om, at Forhørene allerede under det nuværende System skulle være offentlige. Jeg kan ikke indse, at der kan være noget til Hinder derfor, og en hel Del Misbrug, som man nu klager stærkt over alle Vegne fra,

vilde kunne udelukkes. Man vil maaske indvende, at en sigtet vanskelig vil tilstaa, naar han skal gøre det offentlig; men det tror jeg ikke har meget paa sig. Jeg tror tværtimod, at Erfaringen vil vise, at Forhørens Offentlighed hyppig vil bevirke, at Folk, der sad inde med Oplysninger om Forbrydelser, og som ellers ikke tænkte paa at møde, nu ville møde og give Dommeren Oplysninger.

Jeg skal, da Tiden er saa langt fremrykket, endnu kun gøre et Par Bemærkninger. Der er fra anden Side talt vidt og bredt om alle mulige Spørgsmaal, og den højtærede Minister har ogsaa berørt Spørgsmaalet om Sagførernes Stilling. Jeg kan sige, at mine Kolleger, Overretssagførerne, ganske sikkert ingen særlig Nytte ville have af Lovforslagene, men jeg tror heller ikke, at de i nogen nævneværdig Grad ville faa Skade deraf, men efter den højtærede Justitsministers Bemærkninger vil det jo komme til at gaa meget stærkt ud over Underretssagførerne. De ville foruden den Konkurrence, de nu have med Retsbetjentenes Fuldmægtige, blive berøvede en Mængde af de Sager, der virkelig ere noget værd, og beholde tilbage de smaa Sager, som Sagførerne ikke i nogen væsentlig Grad ere forlegne for. Den højtærede Minister mente, at man saa kunde give Underretssagførerne en vis Adgang til at møde for Landsretterne. Det vilde ganske sikkert ogsaa kunne lade sig gøre, og jeg tror, at der i og for sig maaske kan være noget deri, hvis man kunde ordne Forholdet saaledes, at man paa en eller anden Maade gav Underretssagførerne Adgang til at blive Landsretssagførere. Jeg mener ikke, at de skulle møde op og procedere paa Prøve for Landsretten, accepteres der og blive Landsretssagførere, men jeg mener, at den Vej, en dansk Jurist nu skal gaa for at blive Overretssagfører eller senere Landsretssagfører, maa forkortes, da den er for lang. Han skal først tage Studentereksamen og Filosofikum, saa første Del af juridisk Eksamen om igen og endelig anden Del af den. Kunde man ikke for at modarbejde de uheldige Forhold, som opstaa derved, tænke sig, at der indrettedes en mindre teoretisk Prøve for Folk, der i Forvejen vare Underretssag-